

Okiratszerkesztés, cégeljárás hibás teljesítése

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2019. F. 139/4.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos, folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el, ezért **200.000,- Ft pénzbírság** fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába.

Indokolás:

Bejelentés és a fegyelmi biztos indítványa:

Bejelentő 2019.01.14. napján fordult beadvánnyal a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd okirati ellenjegyzésével összefüggésben tett kifogást.

A fegyelmi biztos határozatával az előzetes vizsgálati eljárás eredményeként fegyelmi eljárást kezdeményezett. Határozatában rögzítette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízási szerződés megkötése és írásba foglalása, a megbízóknak az Üttv. szerinti személyazonosítása, illetve a Pmt. szerinti ügyfél-átvilágítása (ellenőrzés, nyilatkoztatás, dokumentálás), a személyazonosító igazolványaiknak JÜB (Jogügyletek Biztonságát Erősítő Adatszolgáltatási Keretrendszer) útján történő ellenőrzése iránti kötelezettségét – s ezzel összefüggésben az okirat ellenjegyzésének szabályait – megszegte.

A határozat rögzítette továbbá, hogy a bejelentőnek az eljárás alá vont ügyvéd által kétségbe nem vont nyilatkozata szerint alapos a gyanú arra, hogy a fenti kötelezettségszegéssel okozati összefüggésben az aláírás mintán nem az aláírás mintát adóként feltüntetett bejelentő aláírása szerepel, vagyis az eljárás alá vont ügyvéd hamis okiratot jegyzett ellen.

A tényállás:

Bejelentő megállapodott A.A. eladóval, hogy megveszi az feladónak az X. Kft-ben fennálló, 3.000.000,- Ft névértékű üzletrészt, s így a cég egyedüli tagjává válik. Dr. B.B. és az eljárás alá vont ügyvéd együttműködési megállapodása alapján a felekkel kizárólag dr. B.B. tartotta a kapcsolatot, aki a cégváltozási ügyhöz kötődő okiratok szerkesztését és aláírását követően az ügyiratokat a cégeljárás bonyolítása érdekében átadta az eljárás alá vont ügyvédnek.

Az eljárás alá vont ügyvéd a felekkel nem találkozott, így az ügyvédi tevékenységről írásbeli megbízási szerződést nem vett fel, a megbízók személyazonosítását és a személyazonosító okmányaik érvényességének ellenőrzését nem végezte el.

Az eljárás alá vont ügyvéd a már aláírva kézhez vett, más által szerkesztett okiratokat, vagyis: az ügyvédi meghatalmazást az aláírásával 2018.03.19-én elfogadta, az egységes szerkezetű alapító okiratot, a tagjegyzéket, a taggyűlési jegyzőkönyvet, a társasági szerződés módosítását, eladó ügyvezetésről lemondó nyilatkozatát, a bejelentőnek az ügyvezetési megbízást elfogadó és a kizáró okok hiányáról szóló nyilatkozatát, a bejelentő aláírás mintáját, valamint az üzletrész adásvételi szerződést 2018.03.19-én ellenjegyezte, majd cégeljárást kezdeményezett, amelynek során a változásokat a cégbíróság a cégjegyzékbe bejegyezte. A bejelentő aláírásának igazolására szolgáló aláírás mintán az aláírás valójában nem a bejelentőtől származott.

A jogügylettel összefüggésben nem került sor a 2017. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Pmt.) szerinti ügyfélátvilágításra sem.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

A vizsgálati eljárásban előterjesztett nyilatkozatában eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy több éve ismerte dr. B.B-t, aki a kartársi segítségét kérte abban, hogy a felfüggesztése okán lássa el a folyó ügyeit. Megállapodtak, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a cégügyekben lesz a segítségére oly módon, hogy dr. B.B. intézi az ügyfeleivel az aláírásokat, az eljárás alá vont ügyvéd pedig a cégeljárásokat.

Az X. Kft-vel eljárás alá vont ügyvédnek korábban nem volt kapcsolata, a cég üzletrészeinek átruházására vonatkozó iratokat 2018. márciusban dr. B.B. adta át, majd eljárás alá vont ügyvéd nyújtotta be a cégbíróságnak. A változás bejegyzése megtörtént. Az eljárás alá vont ügyvéd helyettesítése során, 2018. május-júniusban szerzett arról tudomást, hogy dr. B.B-t valójában kizárták a kamarából és büntetőeljárást is indítottak ellene. Az együttműködést ennek ismeretében lezárta.

Előadta, hogy a bejelentő 2018. novemberben kereste meg azzal, hogy az X. Kft. cégügyében kiállított aláírási címpéldányt nem ő írta alá, hanem dr. B.B. Ekkor tisztázta a bejelentővel, hogy a többi cégiraton (az ügyvédi meghatalmazáson, az egységes szerkezetű alapító okiraton, a tagjegyzéken, a taggyűlési jegyzőkönyvben, a társasági szerződést módosító okiraton, az elfogadó nyilatkozaton, és az üzletrész adásvételi szerződésen) található aláírás ténylegesen tőle származik. A JÜB ellenőrzés elmaradása tekintetében megjegyezte, hogy az eladó és a vevő személyazonossága soha nem vált kérdésessé.

Elismerte, hogy a felek valóban nem előtte írták alá az okiratokat, ami nem felel meg az ellenjegyzés szabályainak, azonban az ügyvédként ismert dr. B.B. úgy tájékoztatta, hogy a személyazonosságot és az aláírást ellenőrizte, és ebben az esetben az ismételt ellenőrzés nem kötelező. Álláspontja szerint az ügyleti akaratot nem az aláírási címpéldány, hanem a többi ügyirat – így különösen az üzletrész adásvételi szerződés – jeleníti meg, amelynek eredetiségét a bejelentő sem vonta kétségbe. Az üzletrész adásvétel kockázatairól nem volt köteles tájékoztatni a bejelentőt, s azt nem is állt módjában felmérni. Vitatta, hogy a bejelentőnek kárt okozott volna.

Beadványához csatolta a részére adott meghatalmazást, a létesítő okiratot, a tagjegyzéket, a taggyűlésről készült jegyzőkönyvet, a létesítő okirat módosításáról szóló okiratot, eladó lemondó nyilatkozatát, a bejelentő elfogadó nyilatkozatát, a vitatott aláírás-mintát, valamint az üzletrész adásvételi szerződést.

A megtartott fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy fegyelmi felelősségét a korábban tett nyilatkozata szerint annyiban ismeri el, hogy a felek az okiratokat nem előtte írták alá, nem ellenőrizte a személyazonosságot. Azt azonban vitatta, hogy mindezen magatartása szándékos vagy gondatlan lett volna. Előadta, hogy nem az ő irodájának alkalmazottai előtt írták alá az iratokat, azokat – ideértve az aláírás-mintát is – aláírva kapta meg, és tudta, hogy nem készült megbízási szerződés. Dr. B.B. egy mintát használva készítette el az aláírásmintát, előzetesen az adatait eljárás alá vont ügyvéd megadta.

Végindítvány:

A fegyelmi biztos végindítványában a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozatában írt álláspontját fenntartotta. Kiemelte, hogy az ügy nem jelentéktelen tárgyi súlyú, az ügyvédnek azonosítani és átvilágítani kell az ügyfeleket a vonatkozó szabályok szerint. Ezeknek a megszegése a legsúlyosabb vétségek közé tartozik. A körülmények az eljárás alá vont ügyvéd mellett szólnak, de az, hogy dr. B.B.-ben megbízott, nem mentesíti a kötelezettségei alól. Enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd együttműködő volt, tényfeltáró vallomást tett, nem vitatta a határozatban foglaltakat. Álláspontja szerint értékelni kell, hogy az ügyvédi pályafutása alatt eljárás alá vont ügyvéddel szemben kifogás nem merült fel eddig, továbbá, hogy valós ügylet jött létre, a vevő venni akart eladó pedig eladni. Tény, hogy a cégvásárlási szándék fennállt. Pénzbírság kiszabását indítványozta azzal, hogy az eljárás alá vont költségekben való marasztalását is kérte.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indokai:

Ahogy arra irányuló kérdésre eljárás alá vont ügyvéd is nyilatkozott, a tudata nyilvánvalóan átfogta, hogy az adott jogügyletben résztvevő felek nem előtte, és nem is irodája alkalmazottai előtt írták alá a kérdéses okiratokat, személyazonosságukat nem ellenőrizte, és emellett tisztában volt azzal is, hogy írásbeli megbízási szerződés készítésére sem került sor, az adott okiratokat nem ő, és nem is ügyvédi irodája, helyette, illetve az ügyvédi tevékenység általa alkalmazott gyakorlója szerkesztette, hogy elmaradt a felek személyazonosító okmányainak ellenőrzése, és a Pmt. szerinti ügyféltávilágítás is.

Mindezek alapján tehát a Fegyelmi Tanács kénytelen volt megállapítani, hogy eljárás alá vont ügyvéd a tárgyi magatartásával – megvalósítva az Üttv. 107. § a) pontjában foglaltakat – megszegte az Üttv. 29. § (1) bekezdés, 32. § (1)-(3) és (9) bekezdés, 43.§ (1) bekezdés és a Pmt. 73. § (1) bekezdés a) pontjának rendelkezéseit, mely magatartásával – tekintettel arra, hogy mindezen szabályszegéseket eljárás alá vont ügyvéd tudata is átfogta, és eljárás alá vont ügyvéd ugyanazon megbízás keretében segezt meg több szabályt – 1 rendbeli szándékos, folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács külön is rögzíti, hogy a tárgyi iratok döntő többségét – az adott aláírás minta kivételével – a bejelentő írta alá.

A Fegyelmi Tanács emellett egyetértett a Fegyelmi Biztosnak azzal a megállapításával is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem tartozik felelősséggel azért, ha az adott jogügyletben részt vevő fél a vételi szándékának kialakítása előtt esetlegesen nem járt el kellő körültekintéssel, és így esetlegesen nem tudott a céggel szembeni adóigazgatási eljárásról és adótartozásról, mindezért is a bejelentésnek a tájékoztatási kötelezettség megszegésére vonatkozó kifogása nem volt megalapozott.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § b) pontjában írt pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazott, annak összegét a pénzbírság középértéke alatt határozta meg.

A büntetési nem meghatározásánál a Fegyelmi Tanács értékelte az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyát, ezzel összefüggésben a Fegyelmi Tanács rámutat arra is, hogy különösen az okiratszerkesztés, valamint az okirati ellenjegyzés szabályainak betartásába, az ügyvédség ezen tevékenységébe vetett közbizalom alapvető jelentőségű, mindezen szabályok megsértésével a közbizalom bármilyen szempontból történő megingatása az ügyvédi tevékenység és az ügyvédi hivatás egyik alappilléret veszélyezteti.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy az ügyvédi megbízásra vonatkozó rendelkezések megszegése mellett eljárás alá vont ügyvéd az okiratszerkesztés és az okirati ellenjegyzés előzőekben részletezett szabályait is megsértette.

A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként értékelte a folytatólagos elkövetést.

Ugyanakkor az enyhítő körülményekre és azok jelentős hatására – így eljárás alá vont ügyvéd kedvező fegyelmi előéletére, tényfeltáró nyilatkozatára, melynek során észlelhető volt az is, hogy alapvetően érzékelt az adott magatartásával kapcsolatosan felmerülő jogi szakmai problémákat – figyelemmel a Fegyelmi Tanács úgy értékelte, hogy jelen esetben a középértéket sem elérő összegű pénzbírság is kellő visszatartó erővel rendelkezik.

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács külön is felhívja eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja szerint nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban meghatározott mértékű lejárt tagdíjtartozása vagy végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívásra sem egyenlítette ki, míg az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja alapján a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette.

A fegyelmi tanács határozata elleni fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapszik.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. július 3. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2019.F.139.)